

5. Tom Keatinge. Virtual currencies and terrorist financing: assessing the risks and evaluating responses / Policy Department for Citizens' Rights and Constitutional Affairs. Brussels, May 2018. URL: <http://www.europarl.europa.eu/supporting-analyses>.

6. Бойко О. Експансія криптографічної валюти в систему міжнародних розрахунків під впливом технології Блокчейн: свідчення та причини. Глобальні та національні проблеми економіки. 2018. № 22. С. 31–38.

Галина Брик

к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку та оподаткування

Львівський національний аграрний університет

Лілія Михальчук

слухач магістерської програми

Львівський національний аграрний університет

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНТЕРНЕТ-СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Глобалізація електронної економіки спричинила помітне зростання обсягів бізнес-продукції та змінила уявлення про межі використання та технології ведення бізнесу. За останні роки питома вага обсягу продажів в Інтернет-мережі поступово зростає і досягає рекордних показників, що впливає на прибутки підприємств при зниженні витрат на обслуговування і укладання угод. Для багатьох виробників створення власного віртуального збутового каналу стає необхідною умовою успішного функціонування на ринку та досягнення максимальної ефективності у задоволенні потреб свого споживача [4]. Практика продажу в Інтернет мережі не оминула і таку сферу діяльності, як страхування.

Використовуючи Інтернет, страховики проникають на ринок, оминаючи довгий та дорогий процес створення традиційних каналів продажу. Це, в свою чергу, дозволяє знижувати ціну на страхову послугу, що дозволяє залучити більшу кількість клієнтів та підвищувати конкурентоспроможність.

Основним стимулюючим фактором впровадження онлайн-обслуговування страховими компаніями є необхідність зменшення витрат, розширення географії діяльності, забезпечення диверсифікації ризиків. Використання Інтернету при реалізації страхових послуг може відбуватися різними суб'єктами страхового ринку: страховиками, прямими страховими посередниками (страховими брокерами та страховими агентами), а також альтернативними посередниками, такими як автосалони, банки, поштові відділення, туристичні фірми тощо. Для страхових компаній інтернет-страхування належить до прямого каналу реалізації страхових послуг.

Прямий продаж передбачає офісний продаж або продаж "face-to-face" (коли клієнт самостійно звертається до офісу страховика) та дистанційний продаж (коли спілкування з клієнтом здійснюється з використанням новітніх технологій). Дистанційний продаж, як правило, передбачає продаж через телефон та Інтернет. Вперше технології дистанційного продажу були застосовані за допомогою телефонного зв'язку компанією Direct Line Insurance в 1985 році, а перші продажі полісів через Інтернет були в 1997 році. Слід зазначити, що дієвість дистанційного каналу продажу доведено світовою практикою [3].

Загалом, можна виокремити два види інтернет-страхування: «off-line» та «on-line».

Щодо системи «Off-line страхування», то в даному випадку клієнт може отримати на сайті страхової компанії чи її представника інформацію про страхові продукти, що пропонуються, про умови укладання договору, а також поставити питання в онлайн режимі шляхом надсилання електронного листа або прямого інтернет-спілкування. Однак при цьому, оформити документи, здійснити оплату та отримати поліс потрібно в реальному офісі страхової компанії.

«On-line страхування» полягає в тому, що продаж страхових послуг відбувається повністю в режимі онлайн, починаючи від запиту на котирування або розрахунку вартості на Web-калькуляторі, продовжуючи заповненням заяви на страхування в захищеному режимі, оплатою по кредитній карті і закінчуючи кур'єрською доставкою документів або роздрукуванням страхового сертифіката з сайту компанії, тобто система «On-line страхування» може виконувати практично повний цикл продажу у віртуальному режимі. У цьому випадку страхувальник може наочно і не побачитися зі своїм страховиком або його представником. У вітчизняній практиці, як правило, клієнт все-таки отримує документ на паперовому носії (страховий поліс) через кур'єра. [2].

Таким чином, онлайн-страхування – це укладання страхового поліса безпосередньо через Інтернет-сайт страхової компанії або страхового посередника, який включає в себе вибір страхового продукту, розрахунок тарифу і страхової суми, підписання поліса, оплату, організацію огляду об'єкта страхування та доставки паперової версії поліса (якщо цього вимагають умови страхування) [1]. Щоб Інтернет-представництво компанії функціонувало як віртуальний офіс цієї страхової компанії, воно повинно містити в собі наступні можливості:

- надання клієнтові повної інформації про загальний і фінансовий стан компанії;
- надання клієнтові інформації про послуги компанії й можливості детального ознайомлення з ними;
- розрахунок величини страхової премії й визначення умов її виплати для кожного виду страхування й залежно від конкретних параметрів;
- заповнення форми заяви на страхування;
- замовлення й оплата (у вигляді одноразової виплати або періодичних виплат) поліса страхування безпосередньо через Інтернет;
- передача поліса, завіреного електронно – цифровим підписом страховика, клієнтові безпосередньо по мережі Інтернет;
- можливість інформаційного обміну між страхувальником і страховиком під час дії договору (для одержання клієнтом різних звітів від страхової компанії);
- інформаційний обмін між сторонами при настанні страхового випадку;
- оплата страхової премії страхувальникові за допомогою мережі Інтернет при настанні страхового випадку;
- надання страховиком клієнтові інших послуг і інформації: консалтинг, словник страхових термінів і ін. [2].

На жаль, в Україні не врегульоване законодавство стосовно використання електронного підпису, тому за допомогою Інтернет можливі всі етапи укладання за виключенням підпису онлайн. На сьогодні найпоширенішими послугами в режимі онлайн стали страхування автомобільного транспорту, обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників транспортних засобів, страхування вантажів, обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті тощо [3].

Використання технології Інтернет у страхуванні має низку переваг для основних суб'єктів страхового ринку: як для страховика, так і для страхувальника (або для суб'єктів страхового бізнесу). Для споживача страхової послуги придбання полісу через Інтернет дає можливість значно зекономити час, придбати поліс в будь-який, зручний для нього, момент, а також, за допомогою страхового калькулятора, миттєво провести розрахунок вартості послуги та дистанційно, без оформлення великої кількості документів, здійснювати різні операції. Таким чином, можливість використовувати Інтернет для обслуговування клієнтів сприятиме появі нових страхових продуктів, застосуванню прогресивних бізнес-моделей обслуговування, забезпеченню виходу страхових компаній на нові сегменти фінансового ринку, прискоренню процесів глобалізації страхового бізнесу.

Список використаних джерел

1. Пікус Р. Інноваційний розвиток страхової діяльності як основа підвищення її ефективності. Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Київ, 2015. № С. 72–80.

2. Приказюк Н. Нові можливості для розвитку страхової системи України. Український журнал прикладної економіки. 2016. Том 1. № 4. С. 177–192.
3. Приказюк Н. Роль інтернету в реалізації страхових послуг. Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. 2014. №3(156). С. 45–51.
4. Свешнікова К. Перспективи розвитку Інтернет-страхування в Україні. Інноваційна економіка. 2013. 5(43). с. 264–267.

Михайло Брик

аспірант

Тернопільський національний економічний університет

ВИКОРИСТАННЯ БЕЗПІЛОТНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Використання безпілотних літальних апаратів (БПЛА) в сільському господарстві має величезний потенціал і з кожним роком інтерес до їх застосування зростає. Використання безпілотних літальних апаратів в сільському господарстві є інновацією для України, оскільки БПЛА в першу чергу використовувалися для військових потреб і тільки після цього набуло практичного застосування в сільському господарстві.

На сьогодні БПЛА активно застосовується для визначення меж земельних ділянок та кадастрового обліку. Забезпечується візуальна ідентифікація географічних меж сільськогосподарських угідь з прив'язкою координат до системи глобального позиціонування. В послугах аеровізуального спостереження зацікавлені не лише фахівці із землеустрою, носії прав проведення кадастрової перевірки, але й суб'єкти господарювання, які є власниками або користувачами земельних наділів.

Можливості БПЛА значно виходять за межі геолокації. Інформацію про візуалізацію електронних карт доцільно доповнювати первинною обліковою інформацією для цілей автоматизованої інвентаризації та обліку земельних ділянок підприємства. Проте, організація бухгалтерського обліку з використанням БПЛА залишається поза увагою науковців. Одночасно, залишається застарілою методика аналітичного та синтетичного обліку окремих земельних ділянок. Має місце неадекватна сучасній економічній парадигмі ідентифікації землі як об'єкта обліку. Ситуація ускладнюється позабалансовим характером орендованих сільськогосподарських угідь. Суб'єкти господарювання не зацікавлені в повному та адекватному обліку активів, які не потрібно відображати у звітності. Також складно здійснити достовірну оцінку землі з врахуванням якісних характеристик.

БПЛА в сільському господарстві здатні вирішувати наступні завдання:

- оцінку хімічного складу ґрунту;
- охорону сільськогосподарських угідь;
- прогнозування врожайності сільськогосподарських культур;
- обприскування хімічними препаратами для боротьби зі шкідниками та хворобами;
- оцінку зростання сільськогосподарських культур;
- оперативний моніторинг стану рослин;
- оцінку обсягу робіт і контроль їх виконання для оптимальної побудови іригації і меліорації;
- відстеження Normalized Difference Vegetation Index – нормалізованого вегетаційного індексу для послідовного внесення добрива;
- інвентаризації сільгоспугідь;
- побудови 3D моделей фермерського господарства [9].

Історичний розвиток українських геоінформаційних систем для цілей автоматизації економічних систем досліджував А.Я. Сохнич. На думку фахівця, вдалими комп'ютерними системами для виконання грошової оцінки земель населених пунктів є розробки Науково-виробничого центру «Земельні Інформаційні Системи» (НВЦІС) під назвою LPS 1.1 і LPS